

SUCCESS IN HET KINDERDORP

"Pak aan, Steven!"

Joop geeft hem een lange lat door. Steven grijpt ernaar. Zet de lat rechtop. Heeft zijn hamer al in de hand. Pakt een spijker.

Daar komt Tineke aangelopen. Zij heeft een grote bos lange takken in allebei haar handen.

Het drietal is druk in de weer. Ze bouwen een huis. Een heel bijzonder huis.

Om hen heen zijn nog veel meer kinderen aan het werk met houten latten, dikke balken, hamers en zagen en spijkers.

Ze zijn met z'n allen aan het bouwen in het Kinderdorp.

Net als in vorige jaren is er één dag in het jaar, in de herfstvakantie, dat kinderen mogen komen bouwen in het Kinderdorp.

In een weiland van boer Batenberg, waar 's winters de ijsbaan is, is een hoge berg van balken en planken voor de kinderen neergezet. Die mogen ze gebruiken om huisjes of hutten van te bouwen. Ze krijgen gereedschap, hamers, nijptangen, een zaag, spijkers. Ze mogen helemaal zelf weten wat ze gaan bouwen.

Ze hebben hulp van twee ervaren timmerlieden. Die helpen de kinderen om er iets moois van te maken.

Joop, Steven en Tineke doen ook mee. Tineke heeft het plan bedacht: we maken een huisje. Niet zomaar een huisje. Maar een huisje zoals ze dat vroeger bouwden in het land van de Bijbel. Tineke heeft er een plaatje van gevonden in de kinderbijbel. Een huis in Israël, vroeger. "Laten we dat bouwen", heeft ze tegen de jongens gezegd. Die vonden dat best leuk. En nu zijn ze daar mee bezig.

Goof de timmerman heeft ze geholpen. Hij vond het een prachtig plan.

"Kijk", zei hij, toen hij de plaat uit de kinderbijbel had bekeken, "we maken eerst een vierkanten raamwerk van balken. Ik help jullie daar wel bij, want dat is moeilijk. Dan kunnen jullie de latten vasttimmeren en het dak maken. Vergeet de deur en het raam boven de deur niet!"

De drie kinderen timmeren de hele ochtend en een deel van de middag. Lange latten maken ze vast aan de dikke balken, die Goof voor hen heeft klaargemaakt. Ze worden warm en bezweet. De zon is nog warm in oktober!

Langzaam maar zeker wordt hun werkstuk een huisje. Drie wanden zijn helemaal dicht. Maar in de voorkant zitten twee openingen: een deur en een raam. Zo staat het in de kinderbijbel.

Nu zijn de kinderen druk bezig met het dak. Dat timmeren ze niet dicht met planken, maar met takken. Dat staat ook in de kinderbijbel! En als het dak dicht is willen ze nog een trap maken, waarlangs je op het dak kunt klimmen. Goof zal hen erbij helpen!

Overall in het Kinderdorp zijn kinderen aan het werk. Sommigen hebben een hele toren gebouwd, anderen een klein hutje. Aan het eind van de middag zal de jury alle bouwsels bekijken en vaststellen, wie de prijzen krijgen voor de mooiste bouwwerken.

Alle kinderen hebben een bon gekregen, waarvoor ze tussen 12 en 1 uur een zakje met lekkere broodjes en melk kunnen halen. En halverwege de middag komt er een karretje voorbij, ge-

vuld met flessen en bekers. De kinderen krijgen frisdrank en een koek. Joop, Steven en Tineke zijn daar heel blij mee. Ze zijn warm geworden van het harde werken!

Het is vijf uur.

Het huisje is af. Vier wanden van hout, de voorkant voorzien van een raam en een deur. Het takkendak is dicht, de trap naast het huisje is klaar. Trots hangen de drie kinderen een papier boven de deur. "Huisje in Israël", staat er op.

De jury bekijkt alle bouwsels van de kinderen. Ze komen ook bij hun huisje. Aandachtig kijken de drie leden van de jury naar hun werkstuk. Het zijn geen kinderen, maar grote mensen. Eén van hen is mevrouw Van Haaren, de wethouder. "Wat leuk!", roept zij, als ze hun huisje bekijkt, "een Bijbels huis!" De twee andere leden van de jury zeggen niets. Dat zijn twee mannen. Ze kijken aandachtig naar het huisje en de trap. Ze schrijven iets op in een klein boekje.....

Om half zes zijn alle kinderen bijeen op het plein van het Kinderdorp. Er zijn wel meer dan driehonderd kinderen. Het krioelt er van de jongens en meisjes.

Ineens begint mevrouw Van Haaren te praten. Zij staat achter een microfoon. Zo kan iedereen horen wat zij zegt.

Ze vertelt dat ze heel blij is met het Kinderdorp. "Wat hebben jullie hard gewerkt, zeg. Nu ga ik vertellen wie de eerste prijs heeft".

Even zwijgt ze. Nu wordt het stil. Wie heeft de eerste prijs? Gespannen luisteren de jonge bouwvakkers naar de uitslag.

"De groep van Jannie en Peter heeft de eerste prijs voor hun "huis met drie verdiepingen"!

Er gaat een gejuich op. Peter en Jannie komen naar voren. Ze krijgen een rood vaantje en een taart. "Welgefeliciteerd", horen ze mevrouw Van Haaren roepen.

"En dan nu de tweede prijs", klinkt het door de luidspreker.

Weer is het even stil. Wie zal er nu aan de beurt zijn?

"Steven, Joop en Tineke krijgen de tweede prijs voor hun "huisje in Israël"!

"Hoera!", roepen de drie kinderen. Wat zijn ze blij. Ze hebben de tweede prijs.

Als ze naar voren komen, zien ze Goof de timmerman staan. "Goof heeft ons geholpen", zegt Joop eerlijk. Maar de wethouder lacht. Jullie hebben het geweldig goed gedaan en het was een heel leuk idee om zo'n huisje uit Bijbelse tijd te maken", zegt mevrouw Van Haaren.

Ze krijgen een groen vaantje. "Kinderdorp 1999" staat er op. En "tweede prijs". Steven neemt glunderend een grote doos in ontvangst. Daar zit een heerlijke taart in!

Als ook de derde prijs is uitgereikt, willen de drie kinderen teruglopen naar hun huisje. Maar nee, dat mag nog niet. Eerst komt er nog een jongen van hun eigen leeftijd naar de microfoon. Het is Jan van Peet. Ze kennen hem wel. Hij zit in groep acht van hun school. Jan is die morgen benoemd tot burgemeester van het Kinderdorp. Voor één dag! Hij heeft een mooie blinkende ambtsketting om zijn borst.

Jan kan heel goed praten. Hij feliciteert de prijswinnaars en roept: "Ook de kinderen die geen prijs hebben behaald mogen nu een glas fris drinken met een lekker stuk gebak".

"Leve de burgemeester!", roept Goof de timmerman en iedereen roept: "Hoera! Hoera!"

Het is heel gezellig in het Kinderdorp. Zeven blazers van de muziekvereniging Sursum Corda zetten een lied in dat iedereen luid meezingt. Een lied voor de prijswinnaars: "Lang zullen ze leven!"

Dan gaan de drie tweede-prijswinnaars trots naar hun huisje terug. Jammer dat het morgen weer zal zijn afgebroken. Dan is het Kinderdorp weer voorbij....

En wie staan er bij hun huisje te kijken? Papa en mama! Die mochten het terrein op om het werk van hun kinderen te bekijken.

"Heel mooi gedaan, kinderen", prijst papa. En wat doet hij dan? Hij klimt de trap op om op het dak van het huisje te gaan staan. Dat lukt. Hoog boven allen staat hij om zich heen te kijken. Boven op het takkendak. Totdat..... ineens.....

"Hoho!", roept papa. Hij grijpt om zich heen in de lucht en..... zakt pardoos door het dak naar beneden. Het huisje in.... het dak is te licht voor die zware man!

Gelukkig bezeert hij zich niet. Vrolijk lachend komt hij de deur van het huisje uit.

"Nu begrijp ik pas goed, hoe die man door het dak omlaag kon komen in het huis waar de Heere Jezus stond", zegt papa.

De kinderen kennen dat verhaal. Een zieke, verlamde man werd neergelaten door het dak en kwam vlak voor de Heere Jezus op de grond. Die vergaf hem zijn zonden en maakte hem weer helemaal beter.

"Mogen wij jullie iets vragen?"

Er staan twee jongens bij het huisje. Wat willen zij van hen?

"Wij zijn van de radio", zeggen ze, "van de lokale omroep. We hebben gehoord, dat jullie de tweede prijs hebt gewonnen. We willen graag iets aan jullie vragen. Wat stelt dit huisje voor?" Eén van de twee houdt een microfoon voor de mond van Steven. Die schrikt ervan, maar toch houdt hij zich flink en zegt dapper: " Wij hebben een huisje gebouwd zoals je dat in de tijd van de Bijbel zag. Tineke heeft het verzonnen. En Goof heeft ons geholpen. We zijn blij met de prijs!"

Stevens mama knikt, trots op haar kinderen. En op hun succes in het Kinderdorp.

A.R. Maatsman

K&E 1999